Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun 6519

22.02.2014 Tarihli 28921 Sayılı Resmi Gazete - Askerlik Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun (Kanun No: 6519)

22.02.2014 Tarihli 28921 Sayılı Resmi Gazete

KANUN

Kanun No. 6519 **Kabul Tarihi : 11/02/2014**

ASKERLİK KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

MADDE 1 – 21/6/1927 tarihli ve 1111 sayılı Askerlik Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Her sene yoklamaları sonucunda askere elverişli oldukları tespit edilenler, Genelkurmay Başkanlığının teklifi üzerine Millî Savunma Bakanlığınca belirlenecek celp ve sevk esaslarına göre 21 yaşına girdikleri sene askere alınmak üzere çağrılırlar.”

MADDE 2 – 1111 sayılı Kanunun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 39 – Barışta, muvazzaf ve yedek erbaş ve erlerden askere çağrıldıkları sırada tutuklu veya hükümlü bulunanlar, tahliyelerine kadar sevk edilmezler. Bunlardan askerlikle ilişiği olanlar tahliyelerinde serbest bırakılmayarak, ilgili kolluk kuvvetlerince askerlik şubelerine teslim edilirler.

Askere alınmadan önce veya askerî yargının görev alanına girenler hariç askerlikleri sırasında işledikleri suçlardan dolayı, bir yıl ve daha az süreli hürriyeti bağlayıcı bir ceza, kısa süreli hapis cezaları yerine hükmedilen 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (c), (e) ve (f) bentlerinde yazılı tedbirler veya adli para cezasına mahkûm edilen er ve erbaşlar ile yedek subaylar hakkında verilen ceza ve tedbirlerin

yerine getirilmesi askerlik hizmetlerinin sonuna bırakılır. Bu durumdakiler terhis edildikleri zaman serbest bırakılmayıp cezalarının çektirilmesi için kıtalarınca bulundukları yer Cumhuriyet başsavcılıklarına teslim edilirler.

Bir yıldan fazla hürriyeti bağlayıcı cezaya hükmedilenler kıtalarınca bulundukları yer Cumhuriyet başsavcılıklarına teslim edilirler. Tahliye olanlar geri kalan askerlik hizmetleri tamamlatılmak üzere en yakın askerlik şubesine teslim edilirler.

İnfazları geri bırakılan mahkûmiyetler için zamanaşımı işlemez.”

MADDE 3 – 1111 sayılı Kanunun 47 nci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Tabi oldukları celp döneminde silah altına alınacakları bildirilmiş olan yedek subay aday adaylarından, sevk öncesi hazırlık işlemlerini yaptırmak maksadıyla belirlenen tarihlerde yurt içinde askerlik şubesi başkanlıklarına gelmeyenler, yabancı ülkelerde bulundukları yerin elçilik veya konsolosluklarına müracaat etmeyenler ile sınıflandırılan yedek subay adaylarından askerlik şubesi başkanlıklarına gelip sevk tarihlerinde sevk evrakını almayanlar yahut sevk evrakını alıp kendilerine verilen yol süresi sonunda sınıf okulu veya eğitim merkezine katılmayanlardan birinci fıkrada belirtilen mazeretleri bulunmadığı anlaşılanlar bakaya olarak kabul edilirler.”

MADDE 4 – 1111 sayılı Kanunun 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 53 – Terhis edilen yükümlüler için birlik komutanlığı veya kurum amirliğince terhis belgesi tanzim edilerek yükümlüye verilir ve kayıtlı olduğu askerlik şubesine gönderilir. Eksik hizmetle terhis edilenlerin eksik hizmetleri ile askerlik yükümlülüğü esnasında yerine getirilemeyen hizmetten men cezaları nedeniyle eksik kalan hizmetler tamamlattırılır. Eksik kalan hizmetin tamamlattırılması ile ilgili usul ve esaslar Genelkurmay Başkanlığının görüşü alınarak Millî Savunma Bakanlığı tarafından belirlenir.”

MADDE 5 – 1111 sayılı Kanunun 78 inci maddesinin birinci, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Erbaş ve erlere verilen hava değişimi ve istirahat sürelerinin toplam otuz güne kadar (dâhil) olan kısmı muvazzaf askerlik hizmetlerinden sayılır.”

“1076 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi uyarınca, erbaş ve er statüsüne geçirilenlere verilen hava değişimi ve istirahat sürelerinin toplam on beş güne kadar (dâhil) olan kısmı muvazzaf askerlik hizmetlerinden sayılır.

Kendilerini askerliğe elverişsiz hâle getirmeye veya getirtmeye teşebbüs ettikleri mahkeme kararı ile sabit olan erbaş ve erlerin yargılanmalarına esas eylemleri dolayısıyla ortaya çıkan rahatsızlıklar ile uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanması nedeniyle mahkeme tarafından haklarında tedaviye karar verilen erbaş ve erlerin bu karar nedeniyle yatarak gördüğü tedaviler veya istirahatte ya da hava değişiminde geçirdikleri süreler muvazzaf askerlik hizmetlerinden sayılmaz.”

MADDE 6 – 1111 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Durumları 47 nci maddenin ikinci fıkrasına uyanlar ile sınıflandırılan yedek subay adaylarından askerlik şubesi başkanlıklarına gelip sevk tarihlerinde sevk evrakını almayanlar ve sevk evrakını alıp kendilerine verilen yol süresi sonunda sınıf okulu veya eğitim birliğine katılmayanlardan durumları 47 nci maddede belirtilen mazeretler dışında kalanlar eğitim birliği veya sınıf okuluna sevk olunurlar.”

MADDE 7 – 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun ek 81 inci maddesinin birinci fıkrasına “dâhil kadrolar” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve Türk Silahlı Kuvvetlerine mensup subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 8 – 4/1/1961 tarihli ve 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 34 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 34/A maddesi eklenmiştir.

“Kimlik kartları, özlük dosyaları, kişisel veriler ve posta gönderileri

MADDE 34/A – Askerî kimlik kartı; kişinin, Türk Silahlı Kuvvetleri personeli olduğunu ve kimliğini gösteren resmî belgedir. Türk Silahlı Kuvvetleri mensupları, yönetmelikle belirlenen istisnalar saklı kalmak kaydıyla askerî kimlik kartlarını resmî ve sivil olarak üzerlerinde bulundururlar.

Türk Silahlı Kuvvetleri personelinin temin, yetiştirme, istihdam, emeklilik, ayırma, atama, yer değiştirme, görevlendirme, seferberlik ve özlük hakları gibi işlemleri ve askerî hizmetlerin yürütülmesine ilişkin kişisel verileri personel bilgi sistemlerinde ve özlük dosyalarında muhafaza

edilir.

Uzman erbaşlar hariç erbaş ve erler ile askerî öğrenciler tarafından gönderilen ve kendilerine gelen posta gönderileri ilgilinin amirince denetlenebilir.”

MADDE 9 – 211 sayılı Kanunun 43 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Türk Silahlı Kuvvetleri mensupları kendi kıta, karargâh ve kurumları içinde amatör askerî spor kulüpleri kurabilir ve bu kulüplerde faaliyette bulunabilirler. Bu kulüplerin kurulması için Genelkurmay Başkanlığının müsaadesi ile ilgili makamlara müracaat edilir. Harp ve vazife malulleri ile gaziler tarafından rehabilitasyon amacıyla kurulan spor kulüplerinin Türk Silahlı Kuvvetlerinin spor tesislerinden istifadesine Genelkurmay Başkanlığınca izin verilebilir. Amatör spor kulüplerinin kurulması, faaliyet ve denetimleri ile rehabilitasyon amacıyla kurulan spor kulüplerinin spor tesislerinden istifadesine ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 10 – 211 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 46 – Garnizon komutanlığı görevinin hangi kıta komutanı veya kurum amiri tarafından yapılacağı Genelkurmay Başkanlığınca düzenlenir. Bu görevin yürütülmesi maksadıyla, Genelkurmay Başkanlığınca garnizonda bulunan kıta, karargâh ve kurumların dışında kadro ve teşkiller oluşturulabilir.”

MADDE 11 – 211 sayılı Kanunun 98 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Orduevleri, askerî gazinolar, kışla gazinoları veya vardiya yatakhaneleri ile diğer tesisler

MADDE 98 – Türk Silahlı Kuvvetleri personelinin sosyal ve moral ihtiyaçlarını karşılamak, dayanışmayı artırmak, mesleki, sosyal gelişmelerini mümkün kılacak imkânları hazırlamak maksadıyla ve Genelkurmay Başkanlığının izni ile;

a) Orduevi ve bağlısı şubeler,

b) Askerî gazinolar, kışla gazinoları ve vardiya yatakhaneleri,

kurulabilir.

Orduevi ve bağlısı şubeler ile askerî gazinolar, kışla gazinoları ve vardiya yatakhanelerinin kadro, kuruluş, idare, yapılacak denetleme ve işletme şekilleri, verilecek hizmetler, üye aidatı ve kart ücreti alınmasına ilişkin usul ve esaslar, ihtiyaçların tespit ve temini ile elde edilen gelirlerin harcanacağı yerler ve diğer hususlar Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine yönetmelik ile belirlenir.

Orduevi ve bağlısı şubeler, askerî gazinolar, kışla gazinoları ve vardiya yatakhanelerinin yılı merkezî yönetim bütçe kanunu ile belirlenen giderleri genel bütçeden karşılanabilir.”

MADDE 12 – 211 sayılı Kanunun 99 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Özel, yerel veya kış eğitim merkezleri

MADDE 99 – Belirli zamanlarda özel askerî eğitimlerin yapılması, personelin moral ve motivasyonuna katkı sağlanması maksadıyla Genelkurmay Başkanlığının izni ile özel, yerel veya kış eğitim merkezleri kurulabilir.

Bu tesislerin işletilmesi ve diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

Özel, yerel veya kış eğitim merkezlerinin yılı merkezî yönetim bütçe kanunu ile belirlenen giderleri genel bütçeden karşılanabilir.”

MADDE 13 – 211 sayılı Kanunun 101 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 101 – Orduevleri, askerî gazinolar, kışla gazinoları ve vardiya yatakhaneleri ile özel, yerel ve kış eğitim merkezlerinin gelirleri;

a) İşletme gelirlerinden,

b) Kira gelirlerinden,

c) Üye aidatlarından,

d) Bağış ve kart ücretlerinden,

e) Diğer orduevi, askerî gazino, kışla gazinoları ve vardiya yatakhaneleri ile özel, yerel ve kış eğitim merkezlerinin gelir ve sermayelerinden yetkili komutanlığın izni ile yapılacak aktarımlardan,

f) Sergi, fuar, promosyon, reklam ve diğer gelirlerden,

g) Yukarıda sayılan gelirlerden elde edilecek faiz gelirlerinden,

oluşur.

Orduevleri, askerî gazinolar, kışla gazinoları ve vardiya yatakhaneleri ile özel, yerel veya kış eğitim merkezlerinin sermayeleri birinci fıkrada belirtilenlere ilave olarak Millî Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı bütçelerine konulacak ödeneklerden oluşur.”

MADDE 14 – 211 sayılı Kanunun 102 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 102 – Genelkurmay Başkanlığının izni ile lüzum ve ihtiyaç görülen yerlerde, rehabilitasyon merkezleri, gazi uyum evleri ve refakatçi misafirhaneleri ile kreş, gündüz bakımevleri ve özel bakım merkezleri açılıp işletilebilir.

Bu tesislerin işletilmesi ve diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 15 – 211 sayılı Kanunun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 103 – Orduevleri, askerî gazinolar, kışla gazinoları, askerî müzeler ve vardiya yatakhaneleri ile özel, yerel ve kış eğitim merkezlerinde, özel bir ihtisas gerektiren hizmetlerin; personel yetersizliği veya maliyeti nedeniyle verilememesi durumunda bu hizmetler, hizmet alımı veya kiralama yoluyla dışarıdan karşılanabilir. Aralarında kabul edilebilir doğal bir bağlantı olması hâlinde mal ve hizmet alımları birlikte yapılabilir.

Bu tesislerin kiraya verilmesi, işletilmesi, işlettirilmesi, mal ve hizmet alımı işlemleri tesis müdürlüklerince yerine getirilir. Bu şekilde elde edilen gelirler, genel bütçe gelirleri ile ilişkilendirilmeksizin tesis gelirlerine dâhil edilir.

Tesislerin kiraya verilmesi, mal ve hizmet alımı sonucu sağlanan gelirlerin dağıtım yerleri, oranları ve kullanılması, yapılacak denetlemeler ve diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine yönetmelik ile belirlenir.”

MADDE 16 – 211 sayılı Kanunun 104 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Askerî kantinler

MADDE 104 – Türk Silahlı Kuvvetleri personelinin dayanıklı tüketim malları hariç zaruri ihtiyaçlarının daha ucuz ve kolaylıkla sağlanmasını temin maksadıyla her kışlada kantin kurulabilir. İhtiyaç hâlinde bu kantinlerin kışla içinde veya dışında şubeleri açılabilir.

Askerî kantinlerin tamamı, bir kısmı, bazı şubeleri veya reyonları kiraya verilebilir ya da üçüncü şahıslara işlettirilebilir. Özel bir ihtisas gerektiren hizmetlerin personel yetersizliği veya maliyeti nedeniyle verilememesi durumunda bu hizmetler, hizmet alımı yoluyla da dışarıdan karşılanabilir. Aralarında kabul edilebilir doğal bir bağlantı olması hâlinde mal ve hizmet alımları birlikte yapılabilir.

Askerî kantinlerin işletilmesi, işlettirilmesi veya kiraya verilmesi kışla komutanlıklarınca yerine getirilir. Bu şekilde elde edilen gelirler, genel bütçe gelirleri ile ilişkilendirilmeksizin kantin gelirlerine dâhil edilir.

Kantinlerin; teşkili, idaresi, işletilmesi ve kontrol şekilleri, gelirleri ve gelirlerinin harcanması, işletilmesi, işlettirilmesi veya kiraya verilmesinden sağlanan gelirlerin dağıtım yerleri ve oranlarına ilişkin usul ve esaslar ile yapılacak denetlemelere ilişkin hususlar Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine yönetmelik ile belirlenir.”

MADDE 17 – 211 sayılı Kanunun 105 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Askerî müzeler

MADDE 105 – Türk Silâhlı Kuvvetlerinin sosyal, tarihi ve teknik gelişimini dönemlere göre yansıtmak, dünya tarihindeki etkinliğini, kahramanlığını, yerine getirdiği görevlerini sergileyerek; Türk Milletinin millî birlik ve beraberlik duygularını geliştirmek, kendi sahasındaki tarih ve askerlik ile ilgili bilimsel araştırmalar ve incelemeler için bir ortam hazırlamak, bu hususları belgeleyen kültür varlıklarının korunmasını, saklanmasını, sergilenmesini sağlamak amacı ile 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununa göre askerî müzeler kurulur.

Askerî müzelerden elde edilen gelirler, bu yerlerin yenilenmesine ve yeniden inşasına veya idamesi ile modern hâle getirilmesine ve kitaplıkların tesis ve zenginleştirilmesine sarf olunur.”

MADDE 18 – 211 sayılı Kanunun 106 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Muafiyet ve istisnalar

MADDE 106 – Bu Kanun kapsamında Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından kuruluş amaçlarına göre işletilen orduevi ve bağlı şubeleri, askerî gazinolar, kışla gazinoları, vardiya yatakhaneleri ve bunların müştemilatı, özel, yerel ve kış eğitim merkezleri, askerî kantinler ve askerî müzeler kurumlar vergisinden muaftır. Bu muafiyet, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılacak vergi kesintilerini kapsamaz.

Bu maddede sayılan tesisler emlak vergisinden, bu tesislerin mal ve hizmet alımları nedeniyle düzenlediği ödemeye ilişkin kâğıtlar damga vergisinden istisnadır.”

MADDE 19 – 211 sayılı Kanunun 107 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hazine payı

MADDE 107 – Orduevi ve bağlısı şubeler ile özel, yerel veya kış eğitim merkezleri ve kışla dışındaki askerî kantinlerin aylık gayrisafi hasılatının %1’i ile askerî müzelerin kültür sitesi aylık gayrisafi hasılatının %1’i en geç takip eden ayın 20’sine kadar genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere ilgili muhasebe birimine yatırılır. Bu oranı, sayılan tesislerin faaliyet türleri itibarıyla topluca veya ayrı ayrı ya da her bir tesis için ayrı ayrı sıfıra kadar indirmeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 20 – 211 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin (e) fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 21 – 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanununun 10 uncu maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun kapsamında edinilecek taşıtların menşei, silindir hacimleri ve diğer niteliklerini belirlemeye ve sınırlamalar getirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 22 – 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek 41 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “merkez teşkilatlarında” ibaresi “merkez teşkilatları ile Genelkurmay Başkanlığı ve kuvvet komutanlıklarının merkez karargâhlarında” şeklinde ve

aynı maddenin son fıkrasında yer alan “istihdam edilen uzman ve uzman yardımcıları,” ibaresi “istihdam edilen uzman ve uzman yardımcıları ile Genelkurmay Başkanlığı ve kuvvet komutanlıklarının merkez karargâhlarında istihdam edilen Silahlı Kuvvetler Uzmanları ve Silahlı Kuvvetler Uzman Yardımcıları,” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 23 – 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (j), (l), (m) ve (r) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“j) Yeterlik: Ahlaki, askerî, mesleki, fiziki, zihni kifayet ve üst rütbeye liyakattir.”

“l) Yıllık kontenjan: Her rütbedeki general ve amiral sayısının bekleme sürelerine bölümü sonucu çıkan miktardır. Yüksek Askerî Şûra kararı ile yıllık kontenjanlarda değişiklik yapılabilir.

m) Sicil notu: Sicil üstü değerlendirme notlarının ortalaması ile general ve amiraller hariç fiziki yeterlik değerlendirme testinden elde edilen notun, sicil yönetmeliğinde belirlenecek esaslar dâhilinde, kuvvet komutanlıkları, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığınca toplanmasıyla tespit edilen nottur.”

“r) Sicil tam notu: Sicil tam notu yüzdür.”

MADDE 24 – 926 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yedek subay olma koşullarını taşımak” ibaresinden sonra gelmek üzere “, yönetmelikte öngörülen sınavlar ile uygulanacak temel askerlik eğitiminde başarılı olmak” ibaresi eklenmiş ve yedinci fıkrasında yer alan “kararname” ibaresi “onay” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25 – 926 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 34 – Subaylığa nasıp, ilgili kuvvet komutanının (Jandarma subayları için Jandarma Genel Komutanının, Sahil Güvenlik subayları için Sahil Güvenlik Komutanının) teklifi ve Genelkurmay Başkanının lüzum göstermesi üzerine, Millî Savunma Bakanı (Jandarma ve Sahil Güvenlik subayları için İçişleri Bakanı) onayı ile yapılır.

Asteğmen-albay rütbeleri arasında rütbe terfileri, ilgili kuvvet komutanlığı (Jandarma subayları için Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik subayları için Sahil Güvenlik Komutanlığı) Kurmay Başkanının onayı ile yapılır.

Albaylıktan tuğgeneral/tuğamiral rütbelerine terfiler ile general ve amirallikte bir üst rütbeye terfiler 54 üncü maddede belirtilen esaslarla Millî Savunma Bakanı (Jandarma ve Sahil Güvenlik subayları için İçişleri Bakanı) ile Başbakanın imzalayacağı ve Cumhurbaşkanının onaylayacağı kararname ile yapılır.”

MADDE 26 – 926 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin birinci fıkrasının (d), (e) ve (f) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Fakülte veya yüksekokulları kendi hesaplarına bitirenlerden Türk Silahlı Kuvvetlerinde branşları ile ilgili muvazzaf subaylığa geçme talebinde bulunanlar, subaylığa nasıp onayı tarihinden geçerli olarak muvazzaf subay nasbedilirler. Bu personelin subaylık nasıpları hangi tarihte olursa olsun, kademe ilerlemesi veya üst rütbeye yükselmelerine esas olacak nasıpları onay takvim yılının 30 Ağustos tarihi esas alınır ve kademe ilerlemesi veya üst rütbeye yükselmelerinde 31 ve 32 nci madde hükümlerine göre işlem yapılır. Nasıp düzeltilmesinden ötürü maaş, maaş farkı ödenmez ve diğer özlük hakları verilmez.

e) Askerlik hizmeti esnasında veya terhisini müteakip muvazzaf subaylığa geçirilmesi uygun görülenler, subaylığa nasıp onayı tarihinden geçerli olarak muvazzaf subay nasbedilirler. Bunların askerlik hizmetinde geçen süreleri nasıp tarihine eklenerek bekleme süresinden sayılır ve üst rütbeye terfileri, bu şekilde bulunan nasıplarına ve bu fıkranın (d) bendi ile 31, 32 ve 64 üncü maddelere göre yürütülür. Nasıp düzeltilmesinden dolayı maaş, maaş farkı ödenmez ve diğer özlük hakları verilmez.

f) Fakülte veya yüksekokulları kendi hesabına bitirip de kendi sınıflarında veya öğrenimlerinin ilgilendirdiği ihtiyaç duyulan sınıflarda muvazzaf subaylığa geçmek için müracaat eden ve 14 üncü madde çerçevesinde müracaatları kabul edilen astsubaylar, subaylığa nasıp onayı tarihinden geçerli olarak teğmenliğe nasbedilirler. Bu personelin subaylık nasıpları hangi tarihte olursa olsun, kademe ilerlemesi veya üst rütbeye yükselmelerine esas olacak nasıplarında onay takvim yılının 30 Ağustos tarihi esas alınır.”

MADDE 27 – 926 sayılı Kanunun 37 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “kararnamesinin” ibaresi “onayı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 28 – 926 sayılı Kanunun 38 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Bu Kanunun 54 üncü maddesinde belirtilen durumlar haricinde rütbeye mahsus bekleme süresini tamamlamış olmak,”

MADDE 29 – 926 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Bu Kanunun 54 üncü maddesinde belirtilen durumlar haricinde rütbeye mahsus bekleme süresini tamamlamış olmak,”

MADDE 30 – 926 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Tuğgeneral-Tuğamiral, Tümgeneral-Tümamiral” ibareleri “Tuğgeneral-Tuğamiral, Tümgeneral-Tümamiral ve Korgeneral-Koramiral” şeklinde, (i) bendinde yer alan “bir yıl daha” ibaresi “birer yıllık sürelerle yaş haddine kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 31 – 926 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (1) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Teğmen rütbesi hariç olmak üzere son on yıl içinde, ikisi farklı birinci ve ikinci sicil üstlerinden olmak üzere üçüncü kez sicil tam notunun %60’ından daha düşük sicil notu alan subaylar,”

MADDE 32 – 926 sayılı Kanunun 54 üncü maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Rütbe bekleme süresini tamamlamaya bir yıl kalanlar da Yüksek Askerî Şûra değerlendirmesine alınırlar. Bunlardan terfi ettirilenler ile kadrosuzluktan emekli edilenler rütbe bekleme sürelerini tamamlamış sayılır.”

MADDE 33 – 926 sayılı Kanunun 82 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve rütbe terfileri” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve aynı maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Rütbe terfileri, ilgili kuvvet komutanlığı (Jandarma astsubayları için Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik astsubayları için Sahil Güvenlik Komutanlığı) Kurmay Başkanının onayı ile yapılır.”

MADDE 34 – 926 sayılı Kanunun 84 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “bakanlık onayı” ibaresi “onay” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 35 – 926 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (2) numaralı alt bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“1. Astsubay çavuş rütbesi hariç olmak üzere son on yıl içinde, ikisi farklı birinci ve ikinci sicil üstlerinden olmak üzere üçüncü kez sicil tam notunun %60’ından daha düşük sicil notu alan astsubaylar,”

MADDE 36 – 926 sayılı Kanunun 109 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “kararname” ibaresi “onay” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 37 – 926 sayılı Kanunun 113 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “iki” ibaresi “üç” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 38 – 926 sayılı Kanunun 120 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 120 – Subay ve astsubaylar, ilk ve görev süresi içinde atanmalarında;

a) Aynı belediye hudutları içinde veya aynı garnizon dâhilinde bulunanlar, ilişik kestikleri günü takip eden 24 saat içinde, bu süre resmî tatil gününe rastlıyorsa hizmetin başladığı gün mesai saati içinde,

b) Belediye hudutları dışında veya başka bir garnizona atanmalarda ilişik kestikleri günden itibaren yollukları hakkındaki özel kanunda belirtilen seyahat süresi dışında 15 gün içinde,

atandıkları göreve katılmak zorundadırlar.

Bu süreler dâhilinde mazeretsiz göreve katılmayanlar hakkında özel kanunlar gereğince işlem yapılır.

Yer değiştirme suretiyle yapılan atamalarda personelin izinli, raporlu, tutuklu, açıkta, firarda, izin tecavüzünde olması veya hastanede yatması tebligata engel olmaz. Ancak birinci fıkranın (a) ve (b) bentlerindeki süreler, tebligata engel olmayan hâllerin bitiminde başlar.

Atamaya tabi tutulan personelden izinli, raporlu, tutuklu, açıkta, firarda veya izin tecavüzünde olanlar ile hastanede yatanların ilişik kesme işlemleri, kuvvet komutanlıkları, Jandarma Genel Komutanlığı veya Sahil Güvenlik Komutanlığınca uygun görülmesi durumunda gıyaplarında evrak üzerinden yapılabilir. Bu personelin yeni görevlerine katılışları da gıyaplarında evrak üzerinden yapılır ve özlük hakları yeni birlikleri tarafından ödenmeye başlanır.”

MADDE 39 – 926 sayılı Kanunun 146 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “kararname veya karar” ibaresi “onay” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 40 – 926 sayılı Kanunun 148 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “kararname, karar veya” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 41 – 926 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve aynı maddenin mevcut ikinci fıkrasına “ödeme usul ve esasları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile görevine devam etmesine engel teşkil etmemekle birlikte göreve yönelik faaliyetlerden belirli bir süre muaf tutulan personelin zam ve tazminatlarından hangi oranda kesinti yapılmasına ilişkin hususlar” ibaresi eklenmiştir.

“Ancak;

a) Sağlık kurulu raporu üzerine verilen hastalık izinleri,

b) Kanser, verem ve akıl hastalıkları gibi uzun süreli bir tedaviye ihtiyaç gösteren hastalığa yakalananların kullandığı hastalık izinleri,

c) Hastalıkları sebebiyle resmî yataklı tedavi kurumlarında yatarak tedavi gördükleri tedavi süreleri ile terörle mücadele veya hudut birliklerindeki görevleri nedeniyle yaralanan personel,

hariç olmak üzere bir takvim yılı içinde kullanılan hastalık izin süreleri toplamının 15 günü aşması hâlinde, aşan günlere isabet eden zam ve tazminatlar ödenmez.”

MADDE 42 – 926 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 31 – Millî Savunma Bakanı veya İçişleri Bakanı, subay ve astsubayların istek üzerine, yaş haddi, adi malullük dâhil malullük veya vazife malullüğüne bağlı emeklilik işlemleri ile istifa işlemlerine ilişkin onay yetkisini devredebilir.

EK MADDE 32 – Askerî hizmete ilişkin görevleri sebebiyle haklarında kamu davası açılan personelden beraat edenlerin, vekalet verdiği avukata Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre ödedikleri ücret ile belgelendirilmiş olmak şartıyla dava ile ilgili olarak yaptıkları masraflar mensup olduğu Bakanlığın bütçesine konulacak ödenekten karşılanır.

EK MADDE 33 – Uzman erbaşlıktan astsubaylığa geçenlerin yaş hadleri aşağıda belirtilmiştir.

Rütbeler	Yaş Haddi
Astsubay Çavuş ve Kıdemli Çavuş	43
Üstçavuş ve Kıdemli Üstçavuş	52
Başçavuş	54
Kıdemli Başçavuş	55

Uzman erbaşlar bulundukları derece ve kademelerine bir kademe ilave edilerek astsubay nasbedilirler. Yaş hadleri dışında kalan hususlar için bunlara astsubaylar hakkındaki hükümler uygulanır.”

MADDE 43 – 926 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 36 – Bu Kanun ile 50 nci maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ve 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yapılan değişiklikler, bu Kanunun yayımı tarihinden sonra alınan siciller için uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 37 – Bu Kanun ile eklenen ek 33 üncü madde, bu Kanunun yayımı tarihinden önce uzman erbaşlıktan astsubaylığa geçenler hakkında da uygulanır. Ancak bu hükmün uygulanmasında, bu Kanunun yayımı tarihinden önceki süreler için herhangi bir ödeme yapılmaz.”

MADDE 44 – 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına (c) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“d) 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 20 nci maddesinin üçüncü fıkrası çerçevesinde Başbakanlıkça tahsis edilecek kamu kurum ve kuruluşlarına ait konutları belirlemek, gerektiğinde bu amaçla taşınmaz kiralanması ve edinimine ilişkin işlemleri yürütmek ve bu işlemlere ilişkin usul ve esasları belirlemek.”

MADDE 45 – 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (3) numaralı fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Askerî fabrika, tersane ve atölyeler, orduevi ve bağlı şubeleri, askerî gazinolar, kışla gazinoları, vardiya yatakhaneleri ve bunların müştemilatı, özel, yerel ve kış eğitim merkezleri, askerî kantinler ve askerî müzelerin kuruluş amaçlarına uygun olarak yaptıkları teslim ve hizmetler ile bu kurum ve kuruluşların yapacağı Gelir Vergisi Kanununun 70 inci maddesinde belirtilen mal ve hakların kiralanması işlemleri,”

MADDE 46 – 30/5/1985 tarihli ve 3212 sayılı Silahlı Kuvvetler İhtiyaç Fazlası Mal ve Hizmetlerinin Satış, Hibe, Devir ve Elden Çıkarılması; Diğer Devletler Adına Yurt Dışı ve Yurt İçi Alımların Yapılması ve Eğitim Görecek Yabancı Personel Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1 – Bu Kanunun amacı; Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından üretilen veya çeşitli yollarla temin edilen veya ihtiyaç fazlası bulunan her cins ve sınıf ikmal maddeleri ile bunlardan HEK durumunda olan veya hurdaya ayrılan mal ve hizmetlerin satışı, kiralanması, tahsisi, lisans verilmesi veya teknoloji transferi yolu ile değerlendirilmesi ve eğitim görecek yabancı askerî personele dair esas ve usulleri belirlemektir.”

MADDE 47 – 3212 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2 – Bu Kanun, Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından üretilen, yurt içinden veya yurt dışından çeşitli yollarla elde edilen her cins ve sınıf ikmal maddeleri ile HEK ve hurdaya ayrılan veya ihtiyaç fazlası bulunan veya çeşitli sebeplerle kadro dışı bırakılan mal veya hizmetlerin;

a) Türkiye’deki kamu veya özel kurum ve kuruluşlarına kiralanması, bedelli veya bedelsiz tahsisi, bedelsiz olarak devredilmesi, satılması, lisans verilmesi, teknoloji transferi veya bunların ürettikleri veya sahip oldukları mal veya hizmet ile mübadelesini;

b) Türkiye Cumhuriyetinin dış siyasi tutum ve menfaatlerine aykırı olmadığının Dışişleri Bakanlığının mütalaasıyla belirlenmesi şartıyla dost veya müttefik devletlerde bulunan kamu kurum ve kuruluşlarına; (1) ve (2) numaralı alt bentlerde öngörülen hususlar hariç olmak üzere, bu devletlerde bulunan özel kurum ve kuruluşlara;

1) Bağışlanmasını,

2) Usulüne uygun olarak belirlenen değerinden az bedel karşılığında yardım olarak verilmesini,

3) Satılmasını, kiralanmasını, bunların ürettikleri veya sahip oldukları mal veya hizmet ile mübadelesini, lisans verilmesini ve teknoloji transferini,

4) Satılan silah ve malzemenin diğer devlet, kurum ve kuruluşlara satışı konusunda alıcı devlete, kurum ve kuruluşlara yetki verilmesini,

c) Yurt içi kurum ve kuruluşlar ile diğer devletlere satılan silah ve malzemenin bakım, onarım, yenileştirme, teknik hizmet ve eğitiminin sağlanmasını;

d) Türk Silahlı Kuvvetlerinin ihtiyaçları kapsamında yürütülen savunma ve güvenlik ile ilgili proje veya ön çalışmalarda bedelli veya bedelsiz tahsisini;

e) Her türlü masrafların ilgili devletler tarafından karşılanması şartı ile bu devletler adına yurt içi ve yurt dışı alımların yapılmasını;

f) Silahlı Kuvvetler tarafından üretilen malzeme için siparişlerin kabulünü;

g) Dost veya müttefik devletlerin personeline sağlanacak askerî ve teknik eğitim karşılığı alınacak döviz, mal veya hizmetleri;

h) Yurt içindeki gerçek kişilere, kullanım yeri bulunmayan veya ihtiyaç fazlası durumundaki askerî nitelikli olmayan taşınır malların; satış, hibe, mal veya hizmet ile mübadele işlemlerini;

kapsar.

Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazların satışı, kiralanması, mübadelesi, bedelsiz tahsisi ve hibe edilmesi bu Kanun kapsamı dışındadır. Ancak, Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından yürütülen savunma ve güvenlik ile ilgili proje veya ön çalışmalarda, taşınmazlar kamu veya özel kurum ve kuruluşlara ilgisine göre İçişleri Bakanlığı veya Millî Savunma Bakanlığınca bedelli veya bedelsiz tahsis edilebilir.”

MADDE 48 – 3212 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendi ve aynı maddenin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“5. Hizmet:

Taraflar (kamu veya özel nitelikteki kuruluş ve şahıslar ile dost veya müttefik devletler, bu devletlerde bulunan kamu veya özel nitelikteki kurum veya kuruluşlar) arasındaki anlaşmaya

göre bir işin yapılması için; verilecek eğitim, teknik bilgi, destek, geliştirme, bakım, onarım, kurtarma, imha, liman ve müşavirlik desteği ile mülkiyeti elde olmak kaydıyla tahsis edilebilecek kara, deniz ve hava araç, gereç, silahları, bina ve araziyi;

Ancak, Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından yürütülen savunma ve güvenlik ile ilgili proje veya ön çalışmaları kapsamında bulunan tahsisler dışında, dost veya müttefik devletlerde bulunan özel nitelikteki kuruluşlar hakkında birinci fıkranın (5) numaralı bendindeki tahsis hükmü uygulanmaz.”

MADDE 49 – 3212 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 6 – Dost veya müttefik devletlerin silahlı kuvvetleri personeline, Türkiye’de veya o ülkede yaptırılacak askerî eğitimin gerektirdiği malzemenin değeri, sevki ve teslimi ile ilgili harcamalara ve eğitim personelinin yolluk, aylık ve diğer özlük haklarının ödenmesi ile ilgili bütün masraflara, tarafların hangi nispette ve ne şekilde katılacakları bu Kanunun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrasında belirlenen usulle yürürlüğe konulacak andlaşmalarla tespit edilir.”

MADDE 50 – 3212 sayılı Kanunun 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanun kapsamında, dost veya müttefik devletlere ve bu devletlerde bulunan kamu veya özel nitelikteki kurum ve kuruluşlara mal veya hizmetin hibesi, mübadelesi veya yardım olarak verilmesi işlemleri ile ilgili andlaşmaları imzalamaya, Cumhurbaşkanı ve Başbakanın yetkileri saklı kalmak kaydıyla, ilgili bakanın teklifi ve Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenecek kişi ve kuruluşlar yetkilidir. Bu andlaşmalarda değişiklik yapmaya ilgili bakan yetkilidir. Söz konusu andlaşmalar, andlaşmada aksine bir hüküm bulunmamak kaydıyla, imza tarihi itibarıyla Bakanlar Kurulu kararıyla yürürlüğe girer.”

MADDE 51 – 18/3/1986 tarihli ve 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanununun 9 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Muvazzaf askerlik görevini yaptıktan sonra uzman erbaşlığa alınanların muvazzaf askerlikte geçen süreleri aylığa esas kademe ilerlemesi yapılmak suretiyle derece yükselmesinde de değerlendirilir. Yapılan intibaktan dolayı aylık veya diğer özlük haklarına ilişkin olarak herhangi bir fark ödemesi yapılmaz.”

MADDE 52 – 3269 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler ile aynı fıkranın sonuna aşağıdaki cümle ve ikinci fıkrasına üçüncü cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ayrıca, uzman erbaşlara dereceleri itibarıyla astsubaylar için belirlenmiş olan ek göstergelerin 2/3’ü uygulanır. Ancak, bunlara uygulanacak ek gösterge rakamı 2200’ü geçemez.”

“Ayrıca, askerî hizmete ilişkin görevleri sebebiyle haklarında kamu davası açılanlar hakkında 926 sayılı Kanun hükümleri uygulanır.”

“Bir tam yıldan eksik kalan hizmet sürelerinin ikramiyeleri kıst olarak ödenir.”

MADDE 53 – 3269 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Geçici görevlendirmelere ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 54 – 3269 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2 – Muvazzaf askerlik görevini yaptıktan sonra uzman erbaşlığa alınanlardan bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu görevleri sona ermiş olanların, uzman erbaşlık statüsünün sona erdiği tarihteki kazanılmış hak aylık derece ve kademeleri, muvazzaf askerlikte geçen süreleri kademe ilerlemesi yapılmak suretiyle derece yükseltilmesinde de değerlendirilerek yeniden tespit olunur.

Yapılan bu tespit dolayısıyla emeklilik keseneği ve kurum karşılığı veya sigorta primi (genel sağlık sigortası primi dâhil) çalışan ve işveren paylarında oluşacak fark tutarı; gecikme cezası, gecikme zammı veya faiz uygulanmaksızın, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 6 ay içinde ilgisine göre Millî Savunma Bakanlığı veya İçişleri Bakanlığı tarafından Sosyal Güvenlik Kurumuna ödenir. Ancak, birinci fıkra kapsamında kazanılmış hak aylık derece ve kademesi yükseltilecek olanlara, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönem için aylık ve emekli aylığı veya diğer özlük haklarına ilişkin olarak herhangi bir fark ödenmez.”

MADDE 55 – 28/5/1988 tarihli ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Uzman jandarma çavuşluğa nasıp Jandarma Genel Komutanının, terfiler ise Jandarma Genel Komutanlığı Kurmay Başkanının onayı ile yapılır.”

MADDE 56 – 3466 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 2 – Askerî hizmete ilişkin görevleri sebebiyle haklarında kamu davası açılanlar hakkında 926 sayılı Kanun hükümleri uygulanır.

EK MADDE 3 – İçişleri Bakanı, uzman jandarmaların istek üzerine veya yaş haddi, adi malullük dâhil malullük veya vazife malullüğüne bağlı emeklilik işlemleri ile istifa işlemlerine ilişkin onay yetkisini Jandarma Genel Komutanına devredebilir.”

MADDE 57 – 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 20 nci maddesinin üçüncü fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Korumaya alınmış emekli personelden, meskende korunmaları mutlak surette zorunlu bulunanlar Başbakanlıkça belirlenecek konutlardan yararlandırılır.”

MADDE 58 – 13/6/2001 tarihli ve 4678 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetlerinde İstihdam Edilecek Sözleşmeli Subay ve Astsubaylar Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “nasıp kararnamesinin onay” ibaresi “nasıp onayı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 59 – 4678 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Bir tam yıldan eksik kalan hizmet sürelerinin tazminatları kıst olarak ödenir. Tazminattan damga vergisi hariç vergi kesilmez.”

MADDE 60 – 10/3/2011 tarihli ve 6191 sayılı Sözleşmeli Erbaş ve Er Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2 – Askerî hizmete ilişkin görevleri sebebiyle haklarında kamu davası açılanlar hakkında 926 sayılı Kanun hükümleri uygulanır.”

MADDE 61 – 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanununa 15 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 15/A maddesi eklenmiştir.

“Yüce Divanda yargılanacak asker kişilerle ilgili soruşturma usulü:

MADDE 15/A – Genelkurmay Başkanı, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri komutanları ile Jandarma Genel Komutanı, görevleriyle ilgili suçlardan dolayı Yüce Divanda yargılanırlar.

Bu suçlardan dolayı soruşturma açılmasına, Genelkurmay Başkanı, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri komutanları hakkında Başbakan, Jandarma Genel Komutanı hakkında İçişleri Bakanı karar verir.

Bu suçlara ilişkin herhangi bir ihbar veya şikayet aldıklarında veya böyle bir durumu öğrendiklerinde, Genelkurmay Başkanı, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri komutanları hakkında Başbakan, Jandarma Genel Komutanı hakkında İçişleri Bakanı, araştırma, gerekiyorsa ön inceleme yaptırarak soruşturma izni verilmesine veya verilmemesine karar verir. Soruşturma izni verilmiş bulunanlar izin vermeye yetkili merci tarafından soruşturmanın emniyeti ve sıhhatli olarak devam etmesi amacıyla geçici süre ile görevden uzaklaştırılabilir. Anılan kararlara karşı ilgililer on gün içinde Cumhurbaşkanlığına itiraz edebilirler. İtiraz üzerine Cumhurbaşkanı tarafından verilen karar kesindir.

İsimsiz, imzasız, adressiz yahut takma adla yapıldığı anlaşılan ya da belli bir olayı ve nedeni içermeyen, delilleri ve dayanakları gösterilmeyen ihbar ve şikayetler işleme konulmaz.

Araştırma veya ön inceleme, izin vermeye yetkili merci tarafından bizzat yapılabileceği gibi, görevlendireceği denetim elemanları eliyle de yaptırılabilir. Bu şekilde görevlendirilen kişiler, 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanunda ön inceleme ile görevlendirilen kişilere tanınan yetkilere sahiptir.

Soruşturma izni verilmemesi kararı hakkında ilgililer tarafından yapılan itirazın Cumhurbaşkanı tarafından kabul edilmesi veya soruşturma izni verilmesi kararına karşı süresi içinde itiraz edilmemesi ya da bu itirazın Cumhurbaşkanı tarafından reddedilmesi üzerine, izin vermeye yetkili merci tarafından soruşturmayı yapmak üzere denetim elemanlarından üç kişilik bir soruşturma kurulu oluşturulur. Kurul, soruşturma sırasında 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Cumhuriyet savcısına tanıdığı bütün yetkilere sahip olup, soruşturma sırasında hâkim kararı alınması gereken hususlarda yetkili mahkemelere başvurur.

Kurul, yaptığı soruşturma sonucunu bir rapor ile tespit ederek izin vermeye yetkili mercie sunar. İzin vermeye yetkili merci kamu davasının açılmasına gerek görmezse kovuşturma yapılmasına yer olmadığına karar verir. Bu karar kesindir.

İzin vermeye yetkili merci kamu davasının açılmasına gerek görürse, soruşturma dosyasını Yüce Divan sıfatıyla yargılama yapmak üzere Anayasa Mahkemesine gönderir.”

MADDE 62 – 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (I) sayılı Cetvelin “B- Aylıklarını 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununa Göre Alanlar” kısmının “2- Astsubaylardan” grubuna; (d) sırasından sonra gelmek üzere aşağıdaki (e) sırası ve mevcut (e) sırasından sonra gelmek üzere aşağıdaki (g) sırası eklenmiş ve mevcut sıralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“e) Kad.Kd.Üçvş. 68”

“g) Kad.Üçvş. 68”

MADDE 63 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 64 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Resmi Gazete İçin Tıklayınız.

Mevzuatlara Dönmek İçin Tıklayınız.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (3) numaralı fıkrasının (a) bendinin (eski) hali;

a. Askeri fabrika, tersane ve atölyelerin kuruluş amaçlarına uygun olarak yaptıkları teslim ve hizmetler.